

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'ECONOMIA** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 350-1992

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1996

Número 13

Presidència
de l'Honorable Sr. José María González i Ortea.

Sessió celebrada dia 25 de setembre del 1996.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- ELECCIÓ DEL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ.	210
II.- COMPAREIXENCES:	
1) De l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria per tal d'explicar les accions de govern que pensa dur a terme (RGE núm. 4000/96).	211

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. Començam aquesta comissió d'Economia, i en primer lloc demanaria als distints grups si hi ha substitucions.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, Sr. President. Pilar Ferrer substitueix Guillem Vidal.

EL SR. JUANEDA I CABRISAS:

Antoni Juaneda substitueix Alejandro Pax.

EL SR. PRESIDENT:

En primer lloc vull comunicar a totes les senyores i senyors diputats membres de la Comissió que s'ha produït la renúncia de l'antic president d'aquesta comissió per haver estat nomenat, supòs, conseller de Turisme, per la qual cosa aquesta accidental presidència li vol fer arribar l'enhorabona.

I.- Elecció del president de la comissió.

Per tant es procedirà a l'elecció d'un nou president en substitució del diputat Sr. González Ortea.

Procedirem, idò, a l'elecció del càrrec de president d'aquesta comissió, per la qual cosa, de conformitat amb l'article 40.2 del Reglament del Parlament cada diputat escriurà un sol nom a la papereta, i en resultarà elegit el diputat que obtengui més vots. Moltes gràcies.

Sr. Lletrat, vol procedir al nomenament dels distints diputats?

En tractar-se només de l'elecció de president, jo supòs que tots els grups ja tenen la seva proposta, no sé si els distints grups volen fer alguna proposta a la Mesa.

LA SRA. FERRER I BASCUÑANA:

Sí, Sr. President, el nostre grup proposarà Andreu Riera com a president d'aquesta comissió.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha alguna altra proposta? Sembla ser que no.

Per tant, ara sí, Sr. Lletrat, pot procedir a l'anomenament dels diputats.

EL SR. LLETRAT:

Amer i Riera, Catalina Mercè.

Charneco i Fidel, Andreu.

Garcia i Querol, Carme.

Marí i Bonet, Joan.

Munar i Riutort, Maria Antònia No hi és.

Orfila i Pons, Ramon.

Juaneda i Cabrisas, Antoni.

Quetglas i Rosanes, Francesc.

Riera i Bennàssar, Andreu.

Rovira i de Alós, Maurici.

Salom i Coll, Maria.

Sampol i Mas, Pere.

Thomàs i Andreu, Margalida.

Ferrer i Bascuñana, Pilar.

Marí i Serra, Joan.

Avel·lí Casanovas i Coll.

Joana Vidal i Burguera.

EL SR. PRESIDENT:

Acabada la votació, procedirem al recompte dels vots.

Blanc.

Blanc.

Andreu Riera Bennàssar.

Andreu Riera.

Andreu Riera.

Blanc.

Blanc.

Blanc.

Andreu Riera.

Andreu Riera.

Andreu Riera.

Blanc.

Blanc.

Andreu Riera.

Andreu Riera.

Andreu Riera.

El resultat de la votació ha estat: 9 vots a favor del Sr. Andreu Riera i 8 vots en blanc. Per tant ha sortit elegit el Sr. Andreu Riera, per la qual cosa li preg que venga a prendre possessió del seu càrrec.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes. Gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats.

II.1) Compareixença de l'Hble. Sr. Conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria per tal d'explicar les accions de govern que pensa dur a terme (RGE núm. 4000/96).

Acabada l'elecció del càrrec de president, passarem tot seguit a tractar el darrer punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a la compareixença sol·licitada pel Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears de l'Hble. Conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria per tal d'explicar les accions de govern que pugui dur a terme. Per informar sobre el tema té la paraula l'Hble. Conseller d'Agricultura, Comerç i Indústria. L'acompanya en aquesta compareixença l'Il·lma. Sra. Rosa Grijalbo, Directora General de Promoció Industrial. Sr. Conseller, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Comparesc davant aquesta comissió d'Economia per explicar les línies mestres del que serà l'actuació de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria pel temps que queda de legislatura, els propers tres anys. Esper que estiguin còmodament asseguts, perquè crec que serà una miqueta extens. Ja deuen imaginar-se vostès que ajuntar dues conselleries, una la d'Agricultura i Pesca i l'altra la de Comerç i Indústria, en una sola implica un programa bastant extens, i tal vegada jo em faci una miqueta pesat. Per tot això els deman disculpes, i procuraré d'ara endavant ser més concís; però pensin que els he d'explicar la gestió de cinc direccions generals.

Abans d'això m'agradaria destacar els beneficis de la citada integració institucional, ja que la unió del que eren abans dues conselleries diferenciades en el seu funcionament, permet mantenir unit tot el teixit productiu de les Illes, la qual cosa a la vegada augmenta les possibilitats d'eficàcia i d'agilitat en la gestió.

No voldria, de tota manera, estendre'm en els prolegòmens de tal integració ja que el temps no és que sigui limitat, però pesa, i són moltes les propostes que s'han de conèixer. Per tant passaré a explicar per ordre, tal vegada serà una manera més efectiva i més fàcil d'entendre, una per una les direccions generals que integren aquesta conselleria.

Començarem per la Direcció General d'Agricultura, i abans d'entrar de ple dins aquesta matèria m'agradaria aclarir la meua opinió respecte de dos punts, un d'ells la gestió, i l'altre conceptual, que em pareixen de gran importància. Es tracta en primer lloc que les actuacions que des de l'Administració balear es duen a terme al sector agrari estan, com tots vostès saben, fortament condicionades per les directrius de política agrària que es decideixen en el si de la Unió Europea, i que marquen considerablement les línies d'acció. Per això moltes vegades el marge de maniobra és reduït.

El segon dels punts que m'agradaria que quedàs clar és el meu rebuig a qualsevol concepció de l'agricultura com una cosa merament testimonial. Crec sincerament que aquest és un concepte simplista, ja que atén tan sols al pes específic del sector primari en el producte interior brut de la nostra comunitat, i que certament no és molt alt, però que varia per illes, perquè per a Mallorca no arriba al 3%, però en canvi a Menorca representa pràcticament un 8%, i a les Pitiüses se'n va al 6%. No obstant això, conceptuar l'agricultura des del punt de vista únicament del percentatge del PIB, s'oblida de valorar tota una sèrie de factors intrínsecs que fan de l'agricultura una activitat de gran valor afegit. M'estic referint al caràcter social, cultural i fins i tot territorial que du aparellat el treball de la terra. L'agricultor no és només la imatge d'un home de camp, és també part d'una cultura, d'una tradició, d'un tarannà que ha perdurat al llarg del temps, i és, com no, una forma de vida. La seva desaparició implicaria, per tant, la destrucció de part de la nostra identitat. I és més, l'agricultor té l'honor de ser l'enllaç directe entre la terra i l'home, i per això aquest amant del camp sap com ningú mantenir l'equilibri al medi natural, del qual depèn.

És aquí on entra en joc el factor paisatgístic, un element d'indubtable importància de cara a la nostra primera indústria com és la turística; però el que no podem conceptuar és el desenvolupament de l'agricultura únicament des del punt de vista de l'interès paisatgístic o turístic. L'agricultura no depèn del turisme, ni evidentment el turisme depèn de l'agricultura, però els dos sí que es necessiten mútuament. Per tot això contradic tots els que parlen de l'agricultura com un sector residual, d'escassa importància per a Balears, i ho faig convençut que el seu manteniment i recuperació és un factor clau de desenvolupament econòmic. Per tant, i de cara a l'especial atenció que mereix el sector primari, passaré a detallar els grans eixos de l'actuació en matèria d'agricultura i ramaderia que pensam a dur des de la Conselleria de què som titular; i els agruparem en torn a uns grans objectius, que seran la millora de la infraestructura agrícola ramadera, l'augment del rendiment de les explotacions, la millora dels sistemes de comercialització dels productes agropecuaris.

És per tant un dels objectius primers d'aquesta conselleria articular tot un conjunt de mesures adreçades a millorar les infraestructures agràries i ramaderes, de cara sobretot a fer les explotacions agropecuàries més competitives i rendibles. En aquest context s'emmarca, per exemple, la millora dels camins rurals, que com vostès saben recentment el Consell de Govern ha aprovat 25 projectes de col·laboració amb idèntica quantitat d'ajuntaments, destinats a finançar l'execució d'obres de condicionament de camins rurals, pels quals hi ha prevista una inversió de 194 milions de pessetes. L'electrificació rural amb mitja i baixa tensió i la millora i modernització dels sistemes de regadiu seran les altres dues línies d'actuació primordials en infraestructura. En relació a l'electrificació rural la idea és acometre importants obres a Mallorca i Eivissa i Formentera, on l'absència de xarxa d'electrificació és més palpable, i completar la de Menorca, que és l'illa que avui per avui té la infraestructura d'electrificació rural més ben dotada de Balears. Segons les meves notícies, els meus coneixements és que hi ha dos sectors importants pendents d'electrificar a l'illa de Menorca, que és el pla Verd i cala En Porter. Ens quedarien petites zones pendents, però si ho comparam amb la resta de les illes, la veritat és que va molt avantatjada, i això crec que per a ells és una sort.

De tota manera això no significa -i jo provinent d'una illa petita o d'una illa mal dita menor- que pretengui que equiparar Mallorca, Eivissa i Formentera al mateix nivell d'electrificació de Menorca, que hi hagi discriminació cap aquesta illa.

Pel que es refereix al sistema de regadiu, i al marge de donar suport a la implantació de noves tecnologies que permetin l'estalvi d'energia i d'aigua i facilitin el maneig de les explotacions, he de dir que és un afany nostre, d'aquesta conselleria, promoure en col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient la utilització de les aigües residuals depurades per regadiu de cultius susceptibles de ser regats amb aquest tipus de recurs. Supòs que vostès coneixen que la Conselleria de Medi Ambient té bastant avançats aquests estudis d'utilització d'aigües depurades. De tota manera la competència de l'ús per a regadiu correspon a la conselleria de què som titular, i per tant crec que és imprescindible que hi hagi una perfecta sintonia entre les dues conselleries de cara a optimitzar aquests recursos.

De tota manera l'interès final meu en aquest assumpte no és només tractar de dur endavant un pla de reutilització d'aigües depurades en què determinem quines són les zones més bones per regar, que determinem si fa falta la depuració terciària per a l'ús de regadiu. Pot ser que tal vegada per les condicions de la terra i del tipus de cultiu no faci falta, o pot ser que sí. Jo crec que s'haurà de fer un estudi detallat a cadascuna de les depuradores i cadascun dels tipus de cultiu que el vulgui dur a la zona regable amb aigua depurada; i jo crec que per damunt fins i tot d'això és imprescindible acometre la redacció d'un pla que li podríem dir un pla integral per regular els usos de l'aigua agrícola, on contemplàssim les zones on no es pot (...) amb aigües depurades. Recordin que el major cabal d'aigua depurada és a la costa perquè les grans concentracions humanes les tenim a la costa per l'ús típic turístic; i les zones millors de regadiu són a l'interior, i pot haver-hi zones que sí poden ser regades amb aigües depurades, i pot haver-hi zones on ens trobem que per les obres que s'hagin de necessitar facin que no sigui rendible o que no sigui de cap de les maneres possible dur-hi l'aigua depurada. Llavors haurem de tenir en compte que aquelles zones s'hauran de continuar regant amb aigua de pou, però haurem de determinar, d'acord amb el que diuen les directrius del Pla hidrològic, i d'acord amb el projecte que encara no està tancat, del Pla nacional de regadius, tractar de regular aquest ús de manera que buscant l'estalvi d'aigua obtinguem els mateixos o millors rendiments de l'agricultura, i per això aquest pla integral haurà de contemplar les ajudes i els estudis per millorar la infraestructura de regadiu, millorar les finques on hi ha sistemes de regadiu, fins i tot la formació dels agricultors perquè aprenguin a manejar amb més seny, si és possible, l'aigua, i que

amb molt menys consum d'aigua puguem tenir els mateixos resultats.

També mereixen ser recalcares de manera especial les mesures adreçades a millorar el rendiment i la rendibilitat de les explotacions agràries i ramaderes, i amb això ja els anunciï que pròximament, tal vegada en un termini de pocs mesos, el Govern tregui un decret que desenvolupi el famós Decret nacional 204 sobre la millora d'estructures agràries, i que això va molt lligat a un altre decret que també estam a punt de tractar, que és el decret que qualifica les explotacions agràries prioritàries.

Els canvis experimentats per la societat balear han propiciat importants modificacions al sistema de treballar la terra, i ja no es tracta de produir molt, de fer molta quantitat, sinó que el fruit del camp sigui rendible i s'ajusti a la demanda de mercat. Per aconseguir augmentar el rendiment de les explotacions, el sector disposa de diferents instruments o sistemes, i un d'ells és l'associacionisme. Diu el refrany que la unió fa la força, i pot ser en el sector primari d'aquestes illes on aquesta frase tenguí més força, ja que podríem dir que pràcticament al voltant del 60% de les explotacions existents a la nostra comunitat tenen menys de 5 hectàrees, i coordinar esforços productors i comercialitzadors actualment dispersos, apareix per tant com una base essencial amb què hem de comptar els professionals de la terra de Balears. Les iniciatives d'associació permeten emprendre a cadascuna de les associacions accions millor coordinades i de major envergadura i disposar d'uns serveis més complets i integrals, el cost del qual seria difícil o pràcticament impossible afrontar per cadascun dels pagesos. Per això la creació d'un cooperativisme modern i ben integrat al sector, així com les organitzacions professionals i societat agràries de transformació comptaran amb el suport decidit d'aquesta conselleria, ja que estic convençut que les actuacions adreçades, per exemple, a fomentar l'ús en comú de la maquinària moderna, o a promoure agrupacions de compra de béns i productes, tant de venda com de compra, genera importants augments del rendiment de cadascuna de les explotacions.

La incorporació a les finques de maquinària i de nova tecnologia, i la programació d'accions formatives dirigides a profunditzar en les noves formes de producció i comercialització constitueixen així mateix instruments adequats per fer més rendibles les explotacions de les Illes.

La Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria està resolta a donar suport a qualsevol iniciativa que pretengui la introducció de nous cultius i varietats, millor si poden tenir el suport de la Unió Europea, però que donin prioritat a la rendibilitat econòmica sobre la producció. No es tracta ja de fer grans produccions per col·lapsar els mercats, es tracta d'ajustar la producció a la demanda, i per tant que la producció constitueixi una garantia de qualitat i de rendibilitat.

Dins totes aquestes mesures d'acció no s'ha d'oblidar reivindicar la constitució d'un règim econòmic específic per a les nostres illes, que contribuiria, i crec que en faré referència a cadascun dels departaments de què haurem de parlar, en aquest cas parlem d'agricultura, idò contribuiria en l'agricultura i en tots els sectors a abaratir els costos de producció, i en conseqüència augmentar el seu rendiment. Avui en dia si parlem d'agricultura no podem parlar d'aconseguir augmentar el preu de la fruita o dels productes agraris, perquè això ho marca el mercat, podem parlar evidentment d'abaratir els costos, i serà per aquí on podrem treure-li més rendibilitat, però pensar que, (...) per exemple, augmentarem el preu de les tomates, és absurd, perquè de la península en vendran de molt més barates, el que hem de pensar és produir-les més barates per poder competir amb elles.

Evidentment aquest abaratiment vendrà per l'abaratiment del transport, com ara es parla, o fins i tot ja fora del règim fiscal la construcció, que, per cert, aprofit l'ocasió per convidar els membres de la Mesa per si volen visitar-la, estam començant ja la construcció de la planta deshidratadora l'alfalç, crec que a part que és una bona notícia per als ramaders, és una prova evident com es poden abaratir els costos de producció en la ramaderia.

En darrer lloc ens trobam amb el tercer gran objectiu de la Direcció General d'Agricultura, i és la millora de la comercialització dels productes. És clar que la nostra producció agrícola no pot competir quant a quantitat amb les explotacions peninsulars, però sí que podem fer-ho quant a la qualitat, i és aquí precisament on han d'anar adreçades les actuacions en aquesta matèria. Els consumidors, avui per avui, son cada dia més exigents, i és necessari adaptar-se a la nova realitat que ha imposat un sistema de venda al detall, i ajustar-se a les exigències que posen les centrals de compra.

La incidència en el valor qualitat, el foment de les relacions intersectorials, la recerca de nous mercats i suport a les noves indústries agràries es configuren com a elements essencials per aconseguir que la producció agroalimentària i ramadera sigui considerada en les noves formes de comercialització.

Qualitat, i no quantitat, aquest és el que ara regeix als hàbits dels consumidors, i per tant és aquí on s'ha d'incidir i saber actuar. Convé, per tant, ampliar la gamma de productes de Balears que puguin accedir a un dels diferents segells de qualitat existents, denominació d'origen específica, genèrica, geogràfica, qualitat controlada, etcètera, i acompanyar-los de campanyes de promoció concretes. En aquest moment puc anunciar-los que el Govern està estudiant promoure un segell d'identificació dels productes de qualitat de Balears com una campanya per ajudar a la comercialització i la promoció de tots els productes de Balears, i entre ells evidentment els productes agroalimentaris. De fet, possiblement aquest tipus de pla es diversifiqui en campanyes més concretes, una d'elles seria el consum de llet, però possiblement comencem amb la promoció de la carn de boví, i continuarem amb altres productes agroalimentaris de Balears.

Entre les mesures concretes de suport a aquesta classe d'iniciatives ens trobam amb la subvenció i suport tècnic de les campanyes de divulgació que realitzen els consells reguladors o les associacions de productors d'aliments amb segell de qualitat, i l'ajuda al manteniment de les estructures o centres de control, i a tot això hem de sumar les demostracions de caràcter cultural amb la finalitat de transmetre el concepte d'identitat o d'especificitat dels nostres productes.

Dins aquest objectiu general de millora de la comercialització crec que juga un paper destacat el foment de la participació dels propis agricultors en els canals de comercialització, així com propiciar les relacions intersectorials, perquè les primeres produccions agràries puguin arribar als consumidors finals necessiten passar per operadors que pertanyen a sectors no agraris; per tant la participació d'aquests agents en el procés és clau perquè no es tanqui la cadena que possibilita que les nostres produccions siguin considerades pels compradors finals. No s'ha d'oblidar en aquest sentit que unes bones relacions intersectorials són un mitjà eficaç per adaptar la producció a la realitat de la demanda de mercat i contribuir a una expansió de la producció agrària a Balears.

Amb això també aprofit per anunciar-los que redactam un projecte de llei d'organitzacions interprofessionals, que evidentment, com saben, és una organització constituïda per organitzacions representatives de la producció, de la transformació i de la comercialització dels productes agroalimentaris, i tenen una finalitat primordial, que és millorar la qualitat dels productes i que tots els processos que intervenen en la cadena agroalimentària puguin intervenir i seguir des de la fase de producció fins a la seva arribada al consumidor final, i desenvolupar accions que permetin una permanent adaptació dels productes agroalimentaris a les demandes del mercat. En aquest moment ho tenim en estudi, està paralitzat perquè del Govern central hi ha un projecte per modificar l'actual normativa sobre organitzacions interprofessionals, i així com surti la normativa del Govern central nosaltres traurem la nostra. En aquest moment, si no m'equivoc, només hi ha una comunitat autònoma, que és la del País Basc, que té aquesta normativa en vigor, i jo crec que és una de les possibilitats, mai no hi ha una solució única per als problemes que tenim, tant d'agricultura com de comerç o d'indústria, però sí que és una ajuda molt important a la millora del sector agrari.

La presència de nous articles a les distintes fires, i la creació de centrals de compra adquireixen també una dimensió de considerable importància en la millora de la comercialització, i és necessari per tant continuar amb les tasques de concentració de la producció agrària mitjançant formes associatives que impliquin disciplina de producció, i dins aquest marc podrien situar-se les ajudes adreçades a aquells productes que vulguin participar en el capital social d'agrupacions de producció agrària.

En connexió amb l'objectiu de millorar la comercialització dels nostres productes es troba una altra de les finalitats que presideixen l'actuació de la Direcció General d'Agricultura: incentivar les indústries agràries, per la qual cosa s'ha de comptar amb la col·laboració de la Direcció General de Promoció Industrial. S'estan produint canvis molt importants que afecten la indústria agrària, i aquestes modificacions vénen imposades bàsicament per l'adaptació a les directives comunitàries originades amb la implantació del mercat comunitari, i l'existència d'avanços tecnològics aplicables a la fabricació de nous productes o nous sistemes d'envàs i presentació. Adaptar-se a aquesta nova situació requereix de costoses inversions que necessiten el suport de l'Administració, i en aquest sentit s'ha de prioritzar en conseqüència la distribució de recursos procedents de Feoga a les indústries que siguin estratègiques per a la producció agrària de Balears, i habilitar fons de finançació adreçats a les indústries agràries. Estic pensant en el cas del Foner II o en certes empreses que estiguin radicades a les zones del 5b.

El foment de l'agricultura ecològica pensam que també és un factor a tenir moltíssim en compte, degut al fet que el seu desenvolupament pot donar resposta a una demanda creixent d'una societat cada vegada més respectuosa amb el medi ambient. Bona part del que estic exposant, per la millora de la comercialització dels productes, serveix també per al departament de ramaderia, activitat que sustenta bona part del desenvolupament econòmic de diverses zones de les Illes. He de dir que una de les línies d'actuació en matèria de ramaderia (...) aquesta conselleria és la d'incidir en la millora genètica, continuant amb el camí ja iniciat en el ramat vacum, però ampliant-ho a les cabanyes d'oví, porquí i cavallar.

Estam convençuts que la millora genètica de les races, juntament amb una tasca d'estricta i exhaustiu control dels animals són les eines de feina amb què compta el sector per garantir una qualitat dels productes i la rendibilitat de les explotacions. El manteniment i foment de les races autòctones constitueix també un dels objectius d'aquesta conselleria. Balears se sent orgullosa d'un gens despreciable grapat de races específiques i diferenciades que és precís mantenir i potenciar. Per això és intenció de la Direcció General recolzar tècnicament i financera aquelles empreses o professionals que s'arrisquin en la cria de races autòctones, una aventura empresarial que pot ser més arriscada que la centrada en la cria i manutenció de races estrictament comercials.

Per una altra banda, és indubtable que un dels problemes més apressants amb què es troben els productors de ramaderia a Balears és una vegada més l'elevat cost -ja en feia referència abans- del transport, despeses que a més d'encarir l'adquisició de matèries primeres obstaculitzen, i ho fan considerablement, la possibilitat d'ampliar mercats o donar sortida als nostres productes. Com a dada de referència, tothom coneix que els pinsos són entre 7 i 8 pessetes més cars aquí per al ramader que a la península. I aquí està la nostra missió, i per això convidam la Comissió a veure i a conèixer aquesta factoria de deshidratació d'alfalç, perquè es pot abaratir el preu fins a equiparar-lo al preu que avui per avui es paga a la península per l'alfalç o pels farratges, i això fa que els ramaders puguin competir molt millor del que fan ara.

També un altre exemple, els costos d'insularitat, els costos que ens propicien la cessió de bona part de la nostra quota lletera, si no fos pels elevats costos de transport i producció, estic segur que la tendència seria justament la contrària, ja que tenint com tenim una cabanya bastant sanejada i productiva, la rendibilitat de la producció seria molt millor. La solució passa una vegada més pel que comentava fa un moment, per la consecució d'un règim econòmic especial que empari aquestes situacions de dificultat que troben els productors.

En qualsevol cas és precís dir que res de tot això no serà possible sense una administració àgil i eficaç, per la qual cosa pensam en una reestructuració més funcional de la Direcció General d'Agricultura. La recent aprovació per part del Consell de Govern de l'anomenat organisme pagador contribuirà indubtablement a agilitar la tramitació i el pagament de les ajudes autoritzades; i per últim voldria avançar-me a una de les preguntes habituals en aquest tipus de compareixences, com és el cas de les transferències d'agricultura als consells insulars, dient-los que és voluntat i compromís del Govern, i meu en aquest cas, de procedir al traspàs durant aquesta legislatura de les competències en agricultura als consells insulars.

D'agricultura passarem a la pesca, un sector en el qual els marges d'actuació estan igual que quan parlàvem d'agricultura, encara que en menor grau, delimitats o condicionats per una política pesquera que emana de les directrius de la Unió Europea. És innegable que un dels problemes més greus del sector pesquer és la situació d'explotació elevada en què es troben els recursos naturals marins. Les causes poden ser diverses, però una d'elles important és l'actitud irresponsable de flotes no illenques, en algun cas també -per què no dir-ho?- d'algun vaixell nostre, que utilitzen tècniques agressives i en absolut selectives amb què expolien els fons marins. Supòs que tothom està pensant en el mateix que jo. La tasca d'inspecció, la regulació de l'esforç, la protecció dels recursos marins, i en definitiva el manteniment de l'equilibri pesquer, es converteixen per tant en elements essencials d'actuació, entre d'altres raons perquè és indubtable que de l'explotació racional dels recursos pesquers depèn el futur del sector, un sector que dóna ocupació directa a 1.600 persones i amb una producció estancada des de fa més de deu anys entre 4.000 i 5.000 tones declarades.

És precisament per això que l'objectiu prioritari i no únic, per descomptat, d'aquesta conselleria en matèria de pesca és obtenir el major grau possible de conjunció entre la protecció i l'increment dels recursos pesquers amb la millora de les rendes dels pescadors professionals. Per aconseguir aquest equilibri és necessari establir un nou marc d'actuació que tenguí en compte els canvis produïts en la societat balear, l'evolució dels mercats, l'estat de conservació dels nostres recursos, i molt especialment les directrius que marca una Unió Europea cada vegada més conscient del concepte de mediterraneïtat. És en aquest context on vull anunciar l'elaboració d'un pla de pesca balear capaç d'atendre l'especificitat de la nostra activitat pesquera i de donar una resposta a les necessitats. Evidentment aquest pla de pesca balear possiblement es desglossi en tres o quatre plans insulars. La realitat pesquera de Menorca no és exactament la mateixa que la de Mallorca, ni tampoc és exactament la mateixa d'Eivissa o que pugui tenir Formentera. Per tant seria una contradicció voler-ho ficar tot dins un mateix sac. Nosaltres creim que s'haurà de fer un pla pesquer de les Illes Balears, però que després haurà d'estar desglossat illa per illa.

L'arxipèlag balear constitueix una àrea de pesca individualitzada dins la mediterrània occidental, i que ocupa una extensió de quasi 25.000 quilòmetres quadrats, que reuneix característiques geogràfiques, biològiques i d'explotació ben definides, i en què treballa una flota de més de 700 embarcacions. Desgraciadament, però, la mar balear no compta amb el suficient suport normatiu com per mantenir aquestes especificitats. El pla de pesca que, òbviament i necessària s'ha de realitzar amb la col·laboració del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació del Govern central, es constitueix per tant en la norma legal capaç d'individualitzar la mar balear com un calador propi, amb un cens diferenciat de la resta de la Unió Europea, i es constitueix també com el millor sistema per articular tota una sèrie de mesures encaminades a conservar els recursos específics. Serà un pla que establirà les mateixes regles de joc per a tot i que evitarà, tal com ha succeït en altres ocasions, que embarcacions d'altres indrets destrueixen allò que el sector i l'administració volem mantenir. Jo he de rompre una llança en favor del sector pesquer de Balears, que està demostrant tenir molta més consciència que els pescadors de fora, no importa citar l'origen. Podem comprovar que, per exemple, les malles que utilitzen els nostres vaixells d'arrossegament són d'un calat més gros que l'exigít legalment; s'estan intentant autoregular en el tema d'horaris; és una gent que és molt conscient que l'explotació intensiva de la mar és pa per avui i fam per demà, i a això, s'hi resisteixen. I puc dir que en conversacions que hem mantengut amb ells no és que estiguin d'acord amb un pla de pesca, és que el demanen; i procurarem en aquesta legislatura donar-los satisfacció en aquest cas.

La defensa i la protecció dels recursos marins a les Illes requereix a la vegada diverses línies d'acció, tant de caire normatiu com de caire estructural. Però abans de dur a terme qualsevol acció concreta en aquest camp, és necessari efectuar primer una avaluació dels recursos i del seu nivell d'explotació, a través d'estudis estadístics, que ens permetin fer un diagnòstic del sector amb la major exactitud possible. Des del punt de vista normatiu ja he explicat un dels nostres projectes, que és el Pla de pesca. Des del punt de vista estructural creim que les mesures s'han de basar en dos sentits. Per una banda recuperar la col·locació d'esculls artificials i dissuasoris capaços de facilitar la repoblació biològica i natural de les espècies així com la creació de reserves marines; i en relació a aquest tipus de reserves la Conselleria estudia la viabilitat d'un pla de constitució de reserves basat en criteris tècnics de protecció davant la recollida d'espècies comercials. Quan parlem de reserves de qualsevol tipus, però parlem de protecció, desgraciadament la situació es polititza, i el que hauria de ser una qüestió purament tècnica es converteix en una qüestió tremendament política, i que a vegades du a situacions demagògiques. El nostre interès, independentment de qualsevol que sigui la postura dels altres, és fer un pla de reserves marines, si és possible, basat únicament i exclusiva en criteris tècnics de protecció.

Per altra banda els esforços en la instal·lació d'esculls consideram que, evidentment en col·laboració amb el Ministeri d'Agricultura i Pesca, perquè moltes de vegades s'hauran de col·locar fora del que es denominen aigües interiors, dins la zona d'aigües jurisdiccionals espanyoles, (...) la col·locació de barreres, primordialment esculls dissuasoris o de vigilància contra l'arrossegament il·legal.

Un altre dels grans eixos de l'actuació per aquesta legislatura és l'encaminat a fomentar la investigació en cultius marins o en aquicultura marina. L'àrea dels cultius marins s'enfronta actualment amb dos problemes fonamentals: per una banda la manca d'una font estable i econòmica d'alevins, només a Balears els produeix en aquests moments Gesa a la seva central i la Conselleria; i les dificultats, per altra banda, a què s'enfronten les autoritats portuàries i les de costes a l'hora d'atorgar llicències. Qualsevol actuació concreta en aquest sentit ha d'anar precedida d'un estudi detallat de les pesqueres de la Comunitat, de manera que es pugui aprofundir en el coneixement biològic i de rendibilitat de les espècies cultivades en cadascuna d'elles. Així serà més fàcil promoure el desenvolupament d'aquests cultius, que s'ajustin a les condicions mediambientals i les característiques comercials de les Illes, i també serà més fàcil potenciar i divulgar l'aquicultura a la mar oberta i el marisqueig a través del desenvolupament de noves tecnologies i assessorament d'empreses.

Per tant el manteniment de la prioritat de crear el Centre de biologia marina a Es Carnatge és vigent, i això no lleva el desig o la voluntat de dissoldre, com hi ha el compromís parlamentari, o privatitzar, no sé el que serà el millor, haurem de buscar la millor solució, de Seamas. L'existència d'aquest centre d'Es Carnatge pot jugar a més a més un paper destacat en l'altre dels objectius bàsics marcats per la Conselleria, i és la millora de la comercialització dels nostres productes pesquers. El preu de primera venda del peix no sofreix alteracions des de fa devers deu anys, i això obliga els pescadors a augmentar l'explotació dels recursos per guanyar almanco el mateix. La millora de la comercialització, per tant, constitueix en conseqüència un objectiu de primer ordre per aconseguir una evolució positiva de les rendes dels pescadors sense que aquestes s'hagen de basar en l'augment de l'esforç pesquer. Per això els professionals de la pesca compten amb un avantatge natural, i que nosaltres hem de saber aprofitar, i és que el peix de Balears és el més apreciat i buscat pels consumidors. El consum de peix per càpita és a Balears de devers uns 30 quilos per cap i any, i el bo és que la flota local només cobreix entre un 20 i un 25% d'aquest consum, encara que abasteix el segment de més qualitat. Precisament per aquesta raó és necessari incidir en la creació de sistemes que identifiquin clarament l'origen del peix fresc, i la veritat és que no ho podem fer a través de denominacions d'origen com en els productes agroalimentaris, ho hem de fer buscant millores en la presentació del producte i en la comercialització. D'aquesta manera evitariem, o almanco reduiríem el nombre d'individus que, conscients del valor del producte pesquer d'aquí, si parlem de Mallorca mallorquí, i d'Eivissa, o de Formentera o de Menorca, efectuen un frau al consumidor quan venen peix de fora dient que és peix d'aquí. Obtenir un adequat i rendible sistema de comercialització requereix també una millora en les condicions del tractament del peix a bord, així com salpen les arts. La veritat és que els nostres pescadors no tenen una preparació ni utilitzen uns bons sistemes de tractament del producte al vaixell. Això fa que quan arriba a port el seu aspecte no és tan bo com el que pugui dur-se de fora. També s'ha d'intensificar el control a les llotges.

Totes aquestes actuacions es completaran amb la realització de campanyes de promoció, que ja m'hi havia referit, que facin referència especial a la qualitat i a la frescor del peix de Balears. Però cap d'aquestes mesures servirà de res si la flota pesquera no s'adapta als canvis tecnològics i comercials que constantment experimenta la societat; i aquí entrem de ple en les mesures que és indispensable prendre per aconseguir la modernització de la nostra flota. En aquest apartat juga un paper important la formació i la promoció de la política estructural de la Unió Europea, així com els ajuts que aquesta política ofereix als professionals del sector. M'estic referint a l'Ifop i també al Decret 37/95, més conegut com el Pla de pesca artesanal, que és un programa pilot que ha tret el Govern balear i que només en tres mesos ja ha rebut 110 sol·licituds d'ajuda, i unes 285 d'assistència a cursos de formació, i va referit fonamentalment, com el nom indica, als pescadors artesanals, i a les embarcacions o els professionals que no tenen cabuda dins els programes de l'Ifop.

No voldria acabar l'exposició sobre política pesquera sense referir-me al problema que històricament arrosseguen els nostres pescadors, i que no és altre que el preu del combustible. No fa gaire dies va sortir a la premsa que pagàvem una pesseta o dues més pel preu de la gasolina, i tot i que és un acte totalment injust, jo m'en vaig recordar que fa anys que els pescadors paguen entre 6 i 10 pessetes més, la mitja oscil·la, a Mallorca crec que és de 8 pessetes més que a la península per litre de gasoil. Si comptam que els arrossegadors vénen a dur entre 8 i 10 tones de gasoil de despesa cada setmana, si la mitja la posam en 8 pessetes, són 80.000 pessetes a la setmana que els costa més que a la península. Això al cap de l'any són molts de diners.

La solució d'aquest problema passa pel règim fiscal i per una major sensibilitat de les companyies subministradores, però ja vaig dir que jugam una política de (...), i tal vegada per aquí es pot intentar alguna cosa. És difícil la solució, hem parlat amb el Ministeri. Jo he de dir que en el meu temps de senador per Eivissa havia intentat que en el seu moment es contemplàs alguna ajuda que pal·liàs mentre no teníem la solució definitiva aquesta diferència, sense èxit; i que per a mi és objectiu d'aquesta legislatura aconseguir equiparar els pescadors de les nostres illes als de la península.

Una vegada fet el repàs de les mesures dissenyades per al sector primari, voldria entrar a considerar els aspectes relatius al comerç, un sector vital per a la nostra economia. El comerç, com bé saben tots vostès, produeix un 15% del producte interior brut de la comunitat, i ocupa un percentatge substancial, el 16% de la població activa de les Illes. Tenim una economia basada en el sector serveis amb un motor clar, el turisme. El comerç depèn en bona part del turisme, però té vida pròpia; fins i tot els comportaments singulars el diferencien a cada illa. Parlam, per tant, d'un sector que és vital per a nosaltres, i que en conseqüència ha de concentrar bona part dels esforços adreçats que la nostra economia, considerada des d'un punt de vista general, avanci, progressi, i doni una passa cap endavant. No es pot entendre l'economia balear sense el comerç, sense l'estímul d'un dels seus sectors més característics i definitoris. Si partim d'aquesta consideració, és conseqüentment comprensible que donem especial importància a l'anàlisi dels problemes que ara per ara afecten les persones i les empreses que desenvolupen la seva tasca dins l'activitat comercial, problemes desglossats en l'estudi del diagnòstic del comerç, i que en línies generals són els següents: la incidència de la fiscalitat dins l'activitat comercial, la necessitat de la formació permanent dels empresaris i els treballadors del sector, l'excés de l'oferta, l'estacionalitat turística, els desequilibris que provoca l'augment de les grans superfícies, el relatiu manteniment de les estructures tradicionals i del minifundisme comercial, i, com no, la tant repetida insularitat.

Des de l'any 1985 la tendència que caracteritza el sector comercial és la reducció del nombre d'establiments, mentre que pel contrari augmenta la superfície global destinada a l'activitat de venda i de comerç, i aquí jo crec que s'ha de considerar l'efecte clarament beneficiós que ha tingut l'aplicació del Pla de modernització de comerç de les Illes Balears. Aquest pla ha incidit a l'hora de promoure una millor acceptació del petit comerç a les exigències de la demanda, els requeriments d'especialització i de professionalitat, i finalment a l'hora de superar cert immobilitisme en la gestió del comerç menys preparat per la innovació.

I continuu amb el repàs de les actuacions realitzades. Cal argumentar la importància que té per a les Illes l'activitat comercial. Si a aquesta rellevància s'afegeix el fet que fins fa poc no comptàvem amb unes normes mínimes adreçades a l'ordenació d'aquesta activitat, i a més que l'esperança dels centres històrics de les nostres ciutats i pobles es remet a la pervivència del teixit comercial. Si tenim en compte tot això es poden entendre clarament les raons que el Govern balear hagi volgut actuar amb decisió, amb iniciatives legislatives impulsades fins i tot abans de les equivalents a nivell estatal. M'estic referint al pla iniciat i executat de suport a la modernització del comerç, i a continuació al Pla director sectorial d'equipaments comercials que en aquests moments es troba en la seva darrera fase de tramitació.

Lògicament el Pla de modernització no resol tots els problemes, encara que és evident la seva contribució als canvis que han succeït al comerç. Aquest sector, sempre dependent en darrera instància de les alteracions que pateix el mercat, és avui més modern, més competitiu i més capaç d'actuar de manera col·lectiva davant els problemes i reptes comuns. Això no vol dir que els problemes del comerç siguin avui menors, sinó que el sector, gràcies a aquest suport legislatiu i gràcies a aquesta voluntat de l'Administració autonòmica està més preparat per enfrontar-se als reptes de renovació. De fet, les línies de reconversió comercial passen per l'especialització, per la modernització, i l'associació, punts assolits pel sector, i que són els objectius inspiradors de tota la nostra actuació des de la Conselleria.

Passem ara al que són els objectius prioritaris. Abans parlava del Pla sectorial d'equipaments comercials, pla amb una tramitació complexa i a punt de ser enllestida. La importància d'aquesta regulació estriba en el seu paper com a instrument d'adequació a la planificació urbanística. Aquest pla, peça clau en l'ordenació del sector, ja s'ha adaptat a la Llei d'ordenació del comerç minorista, i fins i tot en alguns aspectes suposa un desenvolupament clar d'aquesta llei. Així i tot, en tot allò que fa referència a la qualificació dels grans establiments, a l'obtenció de llicència comercial específica, o entre altres aspectes al registre d'establiments comercials, en aquesta qüestió s'ha d'indicar que serà fonamental l'aplicació del Pla per part dels ajuntaments i dels comerciants, sempre evidentment baix la coordinació que correspon a la Conselleria. La planificació inclou la promoció i potenciació dels plans especials a les zones comercials, que pretén la projecció d'una imatge única i específica per a cada zona. En aquest cas és vital l'acció conjunta dels comerciants que hauran de posar en marxa els projectes comuns. Per la seva banda, l'Administració haurà d'adoptar les mesures que li corresponen, mesures adreçades a l'ordenació global, el mobiliari urbà, la neteja, la garantia de seguretat, etcètera.

Es tracta que el sector, amb el suport de l'Administració es mobilitzi de cara a l'estructuració competitiva dels seus interessos, interessos a més a més lligats al propi dinamisme de les localitats on es desenvolupa la seva activitat. El Pla d'equipaments comercials desenvolupa una sèrie d'aspectes de la nova llei d'ordenació del comerç minorista, de manera que es pot dir que el Govern balear pel que fa al comerç manté un nivell de desenvolupament legislatiu molt avançat. De fet la Llei d'ordenació del comerç és un marc legal que havia estat reiteradament demanat pel sector, i el Govern, davant el retard en l'aprovació de la Llei, ja havia previst l'aplicació d'alguns dels seus apartats a través d'altres vies com el Pla sectorial.

Per tant, tenim part de la feina feta. Ara es tracta de difondre adequadament el contingut d'aquesta llei, i de continuar treballant de manera àgil en el desenvolupament autonòmic de les normes legals corresponents i en l'exercici de les competències pròpies de la comunitat. De moment tenim ja els decrets que regulen els horaris comercials i l'obertura dels comerços els festius, així com el decret que atribueix la potestat sancionadora. Les passes següents són les que avui estan en estudi, i són la regulació de les vendes especials, i en concret la venda fora dels establiments comercials estables, o sia el que coneixem com la venda ambulant.

Sobre la qüestió relativa als horaris i la fixació del calendari de les rebaixes, el criteri que es manté és el d'establir un marc de diàleg, i a partir d'aquí actuar d'acord amb el sector i amb els agent socials implicats. Hem de dir a més que la formalització del Pla de modernització de comerç, que al llarg dels darrers anys ha suposat la canalització d'importants inversions en establiments comercials en formació, en estudis tècnics, o en el foment de l'associacionisme suposa l'inici d'una nova etapa, que coincideix amb el termini establert per la Llei de comerç, que és el 31 de desembre de l'any 2000 per la plena liberalització d'horaris, amb una matisació, i és que la plena liberalització d'horaris, segons estableix l'article 16 de la Llei de comerç, efectivament serà a partir de l'any 2000, però sempre previ l'acord del Govern de l'Estat amb les comunitats autònomes. Per tant això en aquelles dates s'haurà de discutir i negociar, a veure quina és la millor solució. Aquest és així mateix el termini per culminar l'educació del sector i per tractar de corregir els desequilibris existents; fins ara gràcies a l'arbitri del Pla de modernització s'han posat a disposició del sector privat ajuts

per a la modernització d'establiments, per promoure accions col·lectives i per reciclatge formatiu. Els empresaris o les entitats associatives han pogut executar projectes d'aquest caire, però un cop superada aquesta fase ens hem de fixar objectius nous, hem d'impulsar i primar objectius col·lectius de caràcter empresarial. Hem de promoure la tecnificació i la utilització de noves tecnologies, i hem d'afavorir la renovació del comerç interior, el foment dels productes locals, i finalment la reconversió del comerç que opera a les zones turístiques.

Hem d'aconseguir -i aquest és un repte fonamental- la interrelació dels sectors productius de les Illes, la nostra indústria, la nostra agricultura, la nostra artesanía, han de vendre els seus productes en els nostres comerços i també a l'exterior, i a la vegada propiciar l'increment de la despesa turística. És a dir, que el benefici comercial provinent del consum turístic arribi també als nostres sectors productius. Hem de tancar el cicle que repercuteix en els nostres interessos, i per aconseguir-ho hem d'actuar amb una visió global. Vull indicar que tots aquests objectius s'han d'executar a través de la modificació de l'actual normativa d'ajudes derivada del Pla de modernització del comerç; o dit més clar: el Pla de comerç acaba enguany, hem de començar amb un altre pla que contempli aquestes mesures que estic dient.

Finalment, i en relació a l'apartat de gestió, he de destacar aquí la unificació que ha experimentat la conselleria que ens ha tocat la gestió de l'objectiu 2 i del 5b conjuntament. Pretenem dins la nova estructura orgànica de la Conselleria també utilitzar les antigues delegacions de la Conselleria d'Agricultura com a delegació de tot. És a dir, fins ara la Conselleria d'Agricultura tenia el que es diuen les delegacions comarcals esteses per Mallorca un bon nombre, a Menorca n'hi ha dues i a Eivissa una. Fins avui són delegacions només de la Conselleria d'Agricultura. És el nostre objectiu que es converteixin en delegacions de la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, i per tant tota la tasca que fan ara d'assessorament a l'agricultor, incrementant els seus mitjans, millorant el sistema d'informació i millorant el que haguem de millorar, els hem de donar també als altres sectors, als comerciants i als industrials.

No vull acabar sense referir-me a l'artesanía. Continuarem la tasca començada en relació a la promoció i regulació d'aquesta activitat. L'actual normativa ja estableix uns requisits rigorosos a l'hora d'obtenir els títols de mestre artesà i d'empresa artesana. Mantendrem també la política de promoció exterior per als productes artesans. El sector assistirà a la fira (...) de Madrid, i en aquests moments efectuem gestions per fer-ho també en els casos de París i de Milà, sense oblidar les línies d'ajuda a la inversió existents, i les previstes per les fires i mostres d'artesanía organitzades per ajuntaments i associacions.

La quarta de les direccions generals de les cinc que configuren la Conselleria és la de promoció industrial. Va ser el mes de novembre de 1993 quan aquesta cambra va aprovar el Pla de reindustrialització de les Illes Balears; i vull iniciar l'exposició referida a la política industrial parlant d'aquest instrument fonamental, un pla amb una funció ja efectuada, que és a més el gran punt de partida per emprendre totes les línies d'aprofundiment i de millora que necessita l'activitat del sector secundari. El Pla de reindustrialització fixava un grapat de mesures orientades a millorar la competitivitat de l'empresa, així com de renovació i desenvolupament de la indústria balear. El Pla ha complert els seus objectius, estam a punt de tancar una etapa, però és evident que l'evolució dels mercats, les exigències dels intercanvis productius i dels nostres conceptes d'organització industrial ens obren nous camps d'actuació, i la necessitat d'establir un nou marc on es poden assentar les línies de la promoció industrial. És per això que hem de proposar tota una relació d'objectius i activitats que per una banda puguin aconseguir aprofundir encara més en tot allò que estableix el Pla, i per altra incidir en altres aspectes, aspectes com la necessitat de donar un suport ferm als programes sectorials, o en oferir ajuda a les iniciatives privades adreçades a la creació de noves empreses, i en conseqüència a la diversificació de les activitats econòmiques, o també l'imperatiu d'apostar clarament per la millora del disseny, per la qualitat productiva, per la imatge en definitiva de marca.

Dur endavant aquests objectius significa comptar amb una normativa específica per recollir i millorar les línies d'actuació precedents, i paral·lelament obrir nous camps de gestió, sense oblidar mai que darrera aquesta preocupació es troba l'interès en crear nous llocs de feina, gràcies a la major capacitat de competència de les nostres empreses a un mercat que canvia vertiginosament. Per poder assolir aquests objectius la Conselleria compta amb una sèrie d'instruments com són l'Institut Balear de Disseny, el Centre Europeu d'Empreses Innovadores i el Centre de Desenvolupament Regional del Raiguer, el Ceder. Parlem, per tant, de cadascun d'aquests objectius.

El primer d'ells és el de promoure la innovació i el desenvolupament tecnològic de les empreses. Fins ara el PRIB ha contribuït a l'adquisició de noves tecnologies per part de les indústries. El que consideram ara és fer una passa més, és a dir ajudar les empreses a accedir a les noves tecnologies pròpies de la comunicació, als sistemes telemàtics, des de la consideració d'aquestes tecnologies com a parts indispensables dels reptes del futur, i no com elements decoratius o accessoris. Els ajuts s'hauran d'arbitrar en aquest cas com a projectes específics d'innovació tecnològica i telemàtica, i amb criteris de selectivitat, és dir sempre amb la consideració prèvia dels plans globals de l'empresa o dels seus plans de futur. En aquest context és important destacar que potenciarem el trasllat de les empreses de zones urbanes als polígons industrials, de manera que les activitats productives puguin disposar de l'espai necessari, que millorin les condicions laborals i mediambientals, i que a més hi hagi més facilitat d'implantació dels sistemes innovadors abans esmentats.

En segon lloc mantenim el propòsit d'implantar millores en la qualitat i productivitat de les empreses, fomentar en aquest sentit els estudis i les investigacions pertinents en matèria de disseny, així com promoure l'atenció de les empreses en relació a la importància d'aquest concepte; a la vegada introduir sistemes de gestió de qualitat i de control de paràmetres mediambientals en relació amb la indústria. Evidentment en aquest punt l'Institut Balear de Disseny té un protagonisme clau, la seva activitat és importantíssima, com ho són els seus programes d'anàlisis de tendències de promoció de dissenys o d'investigació sobre els sectors tradicionals de la nostra comunitat, sense oblidar la coordinació dels ajuts a les pimes a la promoció del disseny o assessorament que reben sobre aquest mateix apartat.

Pel que fa a la qualitat, el repte dels anys vinents és el d'aconseguir implantar sistemes de gestió basats en el concepte de qualitat total. Un altre objectiu irrenunciable és el del suport a la internacionalització de l'empresa. L'aposta del Govern és la d'establir una cultura competitiva internacional, amb el convenciment que les relacions productives no tenen fronteres, i que en aquest sentit és indispensable una mentalitat empresarial positiva i activa en relació als altres mercats. Per tant el Govern ha d'impulsar la cooperació interempresarial, la creació de consorcis o altres entitats organitzatives que activin la presència dels nostres productes a l'exterior. s'ha de fomentar l'obertura de nous mercats, la promoció d'accions conjuntes amb sectors preferencials, i la concessió d'ajudes institucionals, les necessàries, per facilitar aquesta internacionalització.

D'altra banda, ja en un altre àmbit, l'atracció d'inversions estrangeres cap a la nostra comunitat s'ha de fer a través d'una oferta integral, en què mai no s'ha de deixar de banda el volum d'inversió i el nombre de llocs de feina que aquestes inversions poden comportar. Un objectiu irrenunciable assolit des de fa ja temps pel Govern balear és el de contribuir a la creació de noves empreses, i en aquest apartat hem de tenir molt en compte la tasca començada i duita a terme pel Centre Europeu d'Empreses Innovadores, que té com una de les seves principals funcions el descobriment i foment de nous valors empresarials, així com l'anàlisi i l'elecció dels projectes empresarials per als quals hi ha clara viabilitat econòmica. El Centre Europeu d'Empreses Innovadores ofereix als candidats seleccionats el programa d'incubadora d'empreses, amb tots els avantatges d'assistir a una oferta formativa, assistència tècnica, o concursos d'idees com el que fa poc han presentat.

D'altra banda el Ceder, el Centre de Desenvolupament Regional del Raiguer, manté el seu programa operatiu de cara als tres anys vinents. És un instrument de suport a l'ocupació, al desenvolupament regional, econòmic, social i urbà de tota a una comarca. En conseqüència considerem bàsic continuar amb intensitat la feina d'atracció d'empreses cap a la comarca beneficiada per l'objectiu 2, i continuar materialitzant aquest suport amb infraestructures, equipaments i assessoraments tècnics per a la petita i mitjana empresa. El desenvolupament del projecte Jardí Secret, iniciat al llarg d'aquest exercici, incidirà encara més en l'obtenció dels objectius exposats. Albergarà totes les funcions pròpies d'una incubadora d'empreses, a més de facilitar eines formatives i els mitjans tecnològics i de serveis que permetin a les empreses accedir a la informació.

L'obtenció de bona part dels objectius exposats passa per potenciar les línies d'informació i d'assessorament dels empresaris, especialment les relatives als sistemes de gestió empresarial, i s'han d'obrir també fòrums de debat sectorial, no només per diagnosticar les urgències dels diversos sectors, sinó també per encarar el futur amb objectius clars i amb programes realistes i viables. Coordinarem la nostra activitat amb la Direcció General de Formació de la Conselleria de Treball i Formació, amb la finalitat de programar cursos o seminaris sobre les noves expectatives empresarials o sobre qüestions d'especial rellevància. El programa que sustentam inclou la necessitat de dur endavant polítiques sectorials. Es tracta de considerar un per un els sectors productius més arrelats a la nostra comunitat, i una vegada conegudes d'una manera detallada les pautes dels seus comportaments incidir a través dels plans i accions en la millora dels productes i en l'accés a nous mercats i en l'augment de les exportacions.

És obvi que la superació d'aquests reptes només pot ser realitat si existeix una relació fluïda amb la resta de les institucions competents. La coordinació entre les diverses instàncies de l'Administració autonòmica és fonamental per optimitzar els esforços a l'hora de fixar polítiques globals que incideixin en el rendiment empresarial.

Finalment, de les cinc direccions generals que integren la Conselleria d'Agricultura, Comerç i Indústria, potser que la d'indústria sia la menys coneguda públicament, i això és perquè amb aquesta direcció general no existeixen grans plans de projecció pública, ni hi ha programes estel·lars de reconeixement ciutadà. La Direcció General d'Indústria és un treball diari, més callat, més discret, però no menys important. Però d'aquest treball depèn en bona part la seguretat de les instal·lacions industrials existents a la Comunitat Autònoma, així com la de les estructures de gas. La tasca que realitzen els que integren aquesta direcció, insisteix, és molt callada, però també molt intensa i essencial per a la seguretat dels treballadors i ciutadans de les Illes. De fet és a aquest departament autonòmic al qual correspon, entre d'altres, les tasques d'inspecció i control adreçades per una banda a prevenir i exigir el compliment de les disposicions normatives fixades per l'Administrament per al correcte funcionament de les instal·lacions industrials, i per altra vetllar per l'aplicació de les normes adreçades a garantir el subministrament d'electricitat, gas, etcètera, en condicions de quantitat, qualitat, preu i seguretat; l'expedició dels carnets professionals, el seguiment i control de l'activitat, l'autorització d'activitats industrials i dels expedients administratius per a la instal·lació d'aparells o estructures de caire industrial, a més de la potestat de sanció de les infraccions comeses, són alguns instruments en mans de la Direcció General d'Indústria per complir amb la seva tasca de garantir la seguretat i el respecte mediambiental de la indústria il·lenca. L'assessorament d'entitats, associacions, empreses, professionals i públic en general en matèria tècnica i legislativa, i el foment d'una major i millor informació dels instal·ladors i professionals de l'activitat industrial figuren també entre les funcions de la Direcció General d'Indústria.

Malgrat això, i a més d'aquestes tasques que ara es fan diàriament, la Direcció General d'Indústria té programes específics de major envergadura, com és el de materialitzar juntament amb la Direcció General d'Indústria les inversions que hem de regularitzar d'electrificació de què parlava fa quasi una hora. El departament d'indústria treballa així mateix en la redacció d'un Pla de gasificació dels nuclis de població rural; que la idea que tenim en concret és intentar treure totes les instal·lacions particulars, les famoses bombones de butà, de dins els nuclis urbans i habilitar una xarxa per als pobles petits, per al medi rural, que permeti amb molta més seguretat abastir el poble de gas.

Abans d'acabar vull demanar disculpes. Me n'adon que he delmat aquesta comissió. Abans, quan he començat hi havia moltíssima gent, i ara en queda molt poca. El tema està que procuraré en les respostes quan vostès m'interpel·lin ser més breu, però han de comprendre que la veritat és que és una conselleria molt àmplia, que abasta moltes activitats, i que tot i amb això possiblement encara (...) no he dit res. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Senyors portaveus, volen que suspenguem la sessió?

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Per part d'Unió Mallorquina no és necessari, atès el llarg que ha estat, perquè si no, no tendrem temps.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Tenc tota la tarda per vostès.

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió per deu minuts. A les sis i deu tornarem a començar.

Recomença la sessió. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Munar i Riutort.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc vull donar la benvinguda al nou conseller d'Agricultura, Indústria i Comerç, i dir-li que creim que realment el Govern no ha encertat massa quan ha unit aquests tres teixits i sistemes productius, i bona mostra d'això ha estat que tan sols la presentació d'aquests temes i les línies mestres ens han duit al que havia de ser tota la comissió. Crec que realment tindrà dificultats per atendre tres conselleries, que són agricultura, indústria i comerç, en una sola persona, quan hi ha altres conselleries que realment són bastant més innecessàries que aquestes, atès que, com vostè molt bé ha explicat, són les productives.

Pel que fa a la política d'agricultura vull dir-li que pel que ha expressat el conseller podríem estar molt d'acord amb la majoria de les actuacions que el Govern pensa dur endavant, i que se'ns han explicat avui aquí. Sí que li he de manifestar un petit dubte, atès que les transferències de competències en matèria d'agricultura, havia quedat clar en un principi en un calendari que serien en el 97, i avui se'ns ha manifestat per part del conseller que dins d'aquesta legislatura. Clar, no és el mateix el 97 que el 99, i tot és dins la mateixa legislatura. Sí que seria interessant que explicàs un poc què pensa i quan pensen donar aquestes competències als consells insulars.

Una altra de les coses que ens ha preocupat és si quan aquestes competències venguin estaran dotades de manera que sigui possible dur endavant tot el que avui s'ha explicat aquí, és a dir que venguin suficientment ben dotades per poder fer tot el que aquí s'ha manifestat. Una altra de les coses que volem demanar al Sr. Conseller és si pensa aplicar una política de coordinació i col·laboració amb els consells insulars, atès que si de qualche manera s'han de traspasar les competències ha de ser amb una certa garantia de continuïtat i d'aplicació d'unes determinades polítiques, i sobre tot la seva adequació en dotació econòmica, i creim que si això s'havia de fer, tal com s'havia dit, en el 97, seria interessant que començàssim a fer feina en aquesta matèria.

Ens ha preocupat també una manifestació del conseller dient que s'ha de reestructurar el tema d'agricultura. Si realment l'han de traspasar, jo crec que no haurien de reestructurar res, perquè el 97 és aquí, a la volta de la cantonada.

Pel que fa a matèria de pesca, ens agradaria saber si s'ha plantejat el Govern la possibilitat d'ampliar la zona territorial marítima, atès que en un moment determinat es va proposar jo crec que per aquest mateix govern. També ens agradaria saber quines línies d'actuació tenen pensat aplicar per solucionar els problemes de les xarxes de deriva il·legals, que un any rera altre ens estan exhaurint els nostres fons marins, i que produeixen unes pèrdues econòmiques importants, però molt especialment, i més que econòmiques, el que ens preocupa són les pèrdues ecològiques que se'n deriven.

Pel que fa a temes com comerç o indústria, ens agradaria saber si té prevista el Govern la posada en marxa de la finestra única, que simplificaria el tràmit a totes aquelles noves empreses que pretenen obrir. Li puc assegurar que aquest és un desig de tots i cadascun dels ciutadans que intenten en un moment determinat obrir un negoci; se'ns ha manifestat en moltíssimes d'ocasions al propi consell insular, i ens agradaria saber quina és la seva idea en aquest tema, que crec que realment seria un bon servei que podríem fer a tots els ciutadans.

També ens agradaria saber quina infraestructura té prevista el Govern per donar impuls i de qualque manera internacionalitzar l'empresa mallorquina, quines línies de subvenció hi haurà, a través de què, si es podrà assistir a fires, com s'ha fet fins ara, si es modificarà aquest criteri, o si hi haurà alguna entitat o la creació d'alguna institució per donar suport precisament a aquesta internacionalització, que és imprescindible per entrar als mercats europeus.

Aquest seria una mica en resum el plantejament i les preguntes, atès que el Sr. Conseller s'ha allargat tant, que realment ens n'hem d'anar a una altra comissió. Moltes gràcies, Sr. Conseller, i benvingut.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Reiter les disculpes per la meua extensió, i reprenent la seva intervenció, Sra Munar, jo crec que el problema no és la unificació de les conselleries, sinó tal vegada per defecte meu de no saber-ho resumir prou bé. Però jo li asseguro que el fet que s'hagin ajuntat les dues conselleries jo estic absolutament convençut que servirà per millorar la coordinació entre els diversos sectors i dirigir, fer una política econòmica a nivell general molt millor del que es feia abans. De tota manera el temps donarà la raó a qui la tenguí.

Agraesc que estigui d'acord amb la majoria d'actuacions previstes, i tractaré d'aclarir-li els dubtes que vostè té. De tota manera si em deix res, perquè no li he pogut facilitar les dades concretes en aquest moment, jo em comprometo -no sé si ho contempla el reglament, perquè el desconec- a enviar-li la documentació que jo tenguí per aclarir-li a vostè.

Respecte de les transferències de competències, sí, sabia que hi havia un calendari fixat que preveia que es fessin l'any 97 -o enguany, assenyala el Sr. Orfila-. Sé que no s'ha complert aquest calendari. Els fets són així, jo no puc canviar els fets. No m'agrada, per això he dit que és un projecte de legislatura, perquè no m'agrada donar dates si jo no tenc la possibilitat de dominar el control d'aquestes dates. Jo no li dic que no es faci en el 97, però no li asseguro, perquè no sé si des de la Conselleria tendrem la possibilitat de dur endavant això. Per tant, m'estimo més deixar-ho en un marge més ampli, encara que això signifiqui crítiques dels grups d'oposició, que són molt legítimes, però que jo no vull comprometre una data determinada, vist que quan s'ha fet no ha funcionat.

Les dotacions, això és una de les qüestions. Tendran la millor dotació que vostès necessitin i la que nosaltres li puguem donar. I esper que sigui a satisfacció de tots.

L'aplicació de la política de coordinació entre els consells insulars i la Comunitat Autònoma jo crec que és essencial. Hem de tenir en compte, com deia al principi, que la política agrària ve bastant condicionada per la normativa europea, això per un cap. Som conscients tots que la Unió Europea, o el Govern central mateix, la darrera baula de la cadena que reconeix com a interlocutor i com a organisme que du a terme la política agrària són les comunitats autònomes. Per tant, si no hi hagués una idea de coordinar la política entre els consells insulars arribaríem a una situació insostenible per als mateixos consells insulars. Però coordinar és això, no és imposar.

La reestructuració de la conselleria ve determinada, Sra. Munar, per una raó. Em referesc no a la conselleria com queda ara, sinó a la Direcció General d'Agricultura. L'estructura que té ara la Direcció General d'Agricultura és una rèplica del Ministeri d'Agricultura dels anys 70. Aquest ministeri ha anat evolucionant, s'ha anat modificant, i en canvi la Direcció General s'ha mantingut com està. Jo no pretenc fer un canvi revolucionari, no; pretenc adaptar la nostra direcció general a aquests canvis que hi ha hagut a nivell central per poder-ho millorar. I li asseguro que procuraré que en absolut incideixi, ni retardi ni afecti la qüestió de les transferències.

Ampliació de les aigües interiors: M'ha tocat el cor, perquè aquesta qüestió vaig tenir l'honor de defensar-la jo com a senador a la legislatura passada al Senat, la modificació de les línies de base de les aigües de Balears. Tenc la temptació d'explicar-li tot; el que passa és que això significaria quasi una altra hora de sermó. Aleshores li diré que és un tema que personalment hi tenc interès, però que és un tema que evidentment té unes conseqüències internacionals importants. Seria un luxe pensar que ara simplement perquè nosaltres ho deim ho modificarem, ho canviarem, ho farem. Crec que és un tema que s'ha de posar a la taula. Estic completament convençut que si modificam les línies de base rectes que ara tanquen les Illes Balears, i que defineixen la línia interior, que ens fixen el marc territorial, fixam el que es diuen línies arxipelàgiques, és a dir tancam tot el perímetre de les Illes Balears com a aigua interior, modificam per complet la política pesquera nostra; podem fer una vertadera política pesquera, perquè entre les futures aigües interiors com quedarien, i les aigües jurisdiccional, pràcticament tancam les pesqueres habituals de Balears. Hi ha una altra teoria, i és que en lloc de delimitar les aigües jurisdictionals o les aigües interiors per les línies de base rectes, fer-ho sobre les línies batimètriques; el que passa és que aquesta teoria és això: teoria jurídica i és molt difícil d'aplicar. És molt més fàcil emparar-nos en la normativa i en la llei internacional i aplicar aquestes normes.

Ara, què està passant en el Mediterrani? El Mediterrani és un mar absolutament intervengut i polititzat des del punt de vista internacional. Unilateralment, no un estat, com deuen vostès pensar, és impossible considerar i aventurar-nos a pensar la hipòtesi que una comunitat autònoma unilateralment fixi modificar les seves línies. Això ho ha de fer l'Estat, i l'Estat ho ha de fer d'acord amb la política internacional que hi ha. Per tant el que hem començat, hem encarregat un estudi jurídic per determinar la viabilitat i la possibilitat de defensar en els fóruns internacionals la modificació d'aquestes línies. Però jo li insistesc, estic convençut que encara que estigui tota aquesta legislatura no ho trauré; no ens hem d'enganyar en absolut, és un tema de futur. Moltes d'aquestes coses que he explicat aquesta tarda, som conscient que no s'acabaran, però com més prest comencem, abans acabarem, això sí que està clar. I crec que si sabem marcar un camí per on hem d'anar i per on hem de dur la feina de futur, crec que és la manera que el sector se senti més beneficiat. I torn al tema de les aigües: Jo ja li dic que serà molt difícil, i li dic que costarà temps i esforç. I m'alegra que vostè ho hagi tractat, perquè això indica que sí que hi ha interès, i possiblement haurà de passar pel Parlament de les Illes Balears, haurà d'anar al Parlament de Madrid, haurà de tenir les seves fases de discussió internacional, i veurem si ho aconseguim o no, però l'important és fer la primera passa, ser conscients que això és absolutament imprescindible per tenir una política pesquera seriosa. Dins les aigües interiors que té Balears és absolutament difícil desenvolupar una política seriosa i efectiva, perquè els nostres pesquers estan pescant quasi sempre, llevat dels artesanals, en aigües jurisdictionals espanyoles, aigües territorials que competien al Govern central.

També li dic que fins ara la relació Govern central-Govern autònom és molt bona, o ho ha estat, i quan parlava del Pla de pesca jo havia avançat aquesta idea a la ministra, i va estar absolutament convençuda de la seva necessitat. Vull dir que no tendrem problemes a l'hora de definir això, però el fet és que cadascú té les seves competències. Llavors la delimitació d'aquestes línies ens ajudaria moltíssim, i ja li deman el seu suport quan ho presentem aquí.

Xarxes de deriva: Havia fet una referència a la meua intervenció anterior sense anomenar-les, però, hem de partir d'una base, nosaltres no tenim absolutament cap competència en el tema de les xarxes de deriva, per què? Home, si entren dins aigües interiors, sí que podem actuar, i jo li asseguro que no serà per falta de decisió ni de fermesa l'actuació. La qüestió és que les xarxes se solen calar fora, no de les aigües interiors de Balears, es calen fora, sempre, de les aigües jurisdictionals, això fa que dificulti molt la seva eradicació.

Jo m'he dirigit, perquè pocs dies després de prendre possessió com a conseller varen succeir els tristos fets que passen cada estiu, desgraciadament, de trobar-nos en molts pocs dies, cinc catxalots morts per aquestes, anava a dir arts, però és que per a mi ni tan sols poden tenir la consideració d'art, ormejos de pesca; vaig parlar amb el ministeri de Madrid, vaig enviar una carta de protesta al ministre de pesca italià, i vaig demanar, vaig enviar també una carta de protesta a la comissària, Sra. Bonino, i li vaig demanar una entrevista. Està en tràmit, he parlat amb els funcionaris de Brussel·les, de la Direcció General 14, i no tenc data assenyalada per a l'entrevista, però estam en això. I tot això, per què? Perquè a pesar de no tenir competències amb això, sí que sofrem les conseqüències.

Fer-li ara un discurs sobre la necessitat d'eradicar les xarxes de deriva i el mal que ens fan, quasi quasi és inútil, no perquè sigui estèril, sinó perquè aquí hi estam tots d'acord, això s'ha de llevar i s'ha de dur endavant una política restrictiva. I per això tal vegada també don per suposat que compt amb el suport del Parlament, quan hagi de parlar o de negociar amb la Sra. Bonino la necessitat d'eradicar aquestes xarxes, i també davant el Govern central, quan demanam més vigilància. Però jo crec que saben que s'ha anunciat un pla per eradicar les xarxes de deriva, durant l'any 1997, i que a partir del 98 quedaran privades i tal. Bé, mentrestant, a mi ja em va bé que es faci aquest pla, però mentrestant, mentre arriba la privació definitiva, què hem de fer?, almanco que es compleixi la llei, he rebut una nota del Ministeri d'Agricultura que, a la vegada, em donava trasllat de la contestació del ministre d'Agricultura i Pesca italià, amb el qual es comprometia a una major vigilància en els ports d'origen italians, és a dir, a controlar els vaixells pesquers d'Itàlia, perquè quan es facin a la mar, duguin els ormejos que corresponen conforme a la llei, i que el despatx del vaixell sigui per anar on realment va i no com passava, que tal vegada es despatxaven per sortir 20 milles del port d'origen i els trobaven per Balears, Balears és a una mica més de 20 milles, d'Itàlia.

Per tot això necessitam que s'incrementi almanco la vigilància durant aquests dos anys i li contaré una anècdota, he rebut un informe de la Unió Europea que ens deia que durant els mesos d'abril i maig, que és quan comencen a venir els vaixells italians cap aquí, havien enviat un dels vaixells de la Unió Europea de vigilància, i només havien trobat dos o tres vaixells italians, i era per mor que la premsa italiana havia anunciat que hi hauria vigilància a Balears quant a les xarxes de deriva. Jo crec que això és significatiu, basta, tal vegada, anunciar-ho als diaris perquè no venguin, però alguna cosa haurem de fer, eh? Exacte, "fer renou", com diu el Sr. Orfila.

Promoció exterior. La promoció exterior en aquests moments la duim a través de la Direcció General de Promoció Industrial i s'inclourà dins la nova normativa que traguem pel Pla de reindustrialització, és important una promoció a l'exterior dels nostres productes. Jo crec més en les actuacions de conjunt que en actuacions individualitzades i per separat, i per aquí possiblement vagi la política de promoció exterior. La directora general té interès a puntualitzar-li ...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, té la paraula la directora general de Promoció Industrial.

LA SRA. DIRECTORA GENERAL DE PROMOCIÓ INDUSTRIAL (Rosa Grijalbo i Foncea):

También había una pregunta sobre la ventanilla única. En este punto me gustaría comentar que el Govern ya inició en su momento reuniones con asociaciones empresarias y con corporaciones empresariales para iniciar, establecer una ventanilla única, y que el empresario no vaya de institución o de organismo en organismo a la hora de recopilar toda la información, etc., esto ya se inició en su momento y ahora de lo que se trata es de informatizar y a través de nuestra conselleria coordinarlo todo, pero esto ya se iniciaron en su momento una serie de reuniones para fomentar la ventanilla única.

Respecto de la internacionalización, se apoyará la asistencia a ferias externas, misiones comerciales y proyectos específicos de comercialización de productos. En este punto, incluso se está coordinando con instituciones de aquí, estableciendo unos planes de fomento a la exportación y también con el Instituto Español de Comercio Exterior para optimizar todos los recursos, o sea, se están coordinando.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Directora General. Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Juan, no sé quin èxit tindrà com a conseller d'Agricultura, Indústria i Comerç, però polític ho és molt i coincidim bàsicament, no només en la política agrícola i el que ens ha dit aquí que pensava fer, com li he dit abans, sinó que he vist que amb la pesquera, totalment. Podríem dir que els plantejaments i la problemàtica tal com la veim uns i els altres, és coincident, tan sols haurem de veure com se soluciona. Crec que alguns temes són fàcils, d'altres, com és el tema d'agricultura per la seva dependència, com és el tema de pesca i el que vostè voldria fer, però amb les limitacions competencials que tenim, no ens donen una solució a curt termini. La diferència entre vostè i jo és que vostè és qui té el problema, en el mes cas no l'he de solucionar, vostè sí que l'hauria de solucionar.

Dir-li que en política de promoció, una cosa és el que es diu que es fa i una altra cosa és el que realment es fa, i de moment no s'ha vist el resultat, tal vegada perquè fa poc temps que s'ha iniciat, i seria interessant que realment promocionàssim els nostres productes de cara a l'exterior d'una manera eficaç i eficient, perquè d'això depèn molt la subsistència de moltes indústries.

Donar-li la meua enhorabona pel que pensa en pesca, tindrà el nostre suport no tan sols en el parlament d'aquí, sinó també al de l'Estat, a través de la Coalició Nacionalista que ens ha demanat que en qualsevol ocasió que volguéssim la defensa d'un d'aquests temes no haviem de fer més que demanar-los-ho. Així que pot comptar amb ells.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Sr. Conseller, vol ...?

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Quinze segons, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Bé, té quinze segons.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Li agraesc les seves paraules, Sra. Munar. Efectivament, els problemes són meus, però li asseguro que ganes de fer feina i il·lusió no me'n falten, ja veurem si ho aconseguim, però pot estar tranquil·la d'una cosa, almanco ho intentarem, i esper que, ja que hi ha aquesta coincidència, puguem treballar junts, puguem dur endavant aquests projectes d'una manera conjunta, no només amb vostè, sinó amb les altres forces del Parlament, perquè jo crec que d'un bon debat sempre es poden treure unes conclusions que ens ajudin a dur endavant la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, té la paraula la diputada Sra. Margalida Thomàs i Andreu.

LA SRA. THOMÀS I ANDREU:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, primer de tot fer constar que crec que aquesta compareixença no requereix el mínim de condicions per poder fer una discussió seriosa sobre el seu pla de treball al front d'aquesta conselleria, potser és cert que vostè té tot el dret a presentar el seu pla de treball amb la llargària que consideri convenient, però el fet que al Reglament de la Cambra es diu que després hi ha tot els debats dels distints grups de l'oposició i que està programada a les sis i mitja una altra comissió on hi ha grups minoritaris que no tenim més remei que pertànyer a distintes comissions, fa que aquest debat, pens jo, no es doni amb les condicions que toca i que, per tant, la meua intervenció haurà de ser molt telegràfica i evidentment la seva resposta, per respecte a la resta de grups que queden, li deman que també sigui telegràfica en allò que sigui possible, però, sobretot, pens que de qualque manera hauria de constar que potser si havia previst una intervenció tan llarga no hagués estat malament poder-la passar prèviament per escrit i després entrar directament en el debat, amb el poc temps que teníem.

Respecte de la Direcció General i de totes les competències d'Agricultura, el que nosaltres volíem concretar, a part de moltes consideracions que evidentment ja no puc fer, seria quan vostè ha parlat de foment de l'agricultura ecològica, en què es concreta, què significa això i quines accions pensen dur a terme i en aquest sentit, igualment, tot allò que fa referència a la situació concreta de l'agricultura aquí, que independentment de la realitat, del diagnòstic que podem fer de l'agricultura, sí som conscients d'aquesta dependència de les ajudes o de les subvencions de la Unió Europea. Aquest estiu, aquests dies ha sortit a la premsa que per culpa de la crisi de les vaques boges significarà un retall en les subvencions dedicades a farratges, significarà una pèrdua, unes conseqüències negatives per a la nostra agricultura, i voldria saber o voldria que ens concretàs si han analitzat aquest fet i quines mesures o quines possibilitats d'acció té la seva conselleria.

Respecte de la pesca, evidentment no afegiré res, crec que tots som conscients de la problemàtica de les xarxes de deriva, però crec que amb la resposta anterior, ja prou n'ha parlat.

I també passaria telegràficament al tema de comerç, ha parlat del Pla de modernització, no hem sentit, coneixem, perquè l'hem conegut prèviament, el diagnòstic que es va publicar, però el que no coneixem és l'avaluació concreta de què ha significat aquest pla de comerç a les Illes Balears, com es pot envestir un nou pla de comerç si no tenim una avaluació concreta i una avaluació valorativa d'aquest pla, no només els diners que s'han destinat als distints pressuposts, sinó allò que ha significat per a millora del comerç i què pot significar a partir d'ara un nou pla de comerç. A la vegada, a la premsa ha sortit que hi haurà tots els retalls pressupostaris previstos, des dels pressuposts generals de l'Estat, i sembla que el pla de modernització del comerç estatal també es retalla i ha sortit publicat que només es pensa dedicar 20 milions a les Balears, voldria que explicàs també què significa això, quines mesures o quines actituds pensen prendre.

I finalment, també, telegràficament, m'ha estranyat que dins tota la seva intervenció sobre promoció industrial, sobre la problemàtica de la indústria no ha fet menció al problema que aquests dies té molta actualitat i que preocupa la població d'aquestes illes, que és el tema de Yanko, i voldria que també, malgrat hagi de ser telegràficament, pogués explicar quines són les accions que du a terme en aquest moment el Govern balear, quines garanties té en aquests moments el Govern balear del pla de viabilitat que pugui presentar el Sr. Camp, i què significa notícies que han sortit a la premsa, que Nova Generació ofereix les marques per un preu determinat -ha sortit a la premsa, tenc aquí els retalls-, quan els que hem seguit el tema coneixem la situació de les marques, coneixem la situació que estan dins la fallida, etc., per tant, molt ràpidament, només que pogués parlar del tema de Yanko, perquè pensam que és el tema que realment interessa.

També m'havia deixat un tema, ha parlat de la possible privatització de Seamas, quan tant a la compareixença de l'any passat, de l'anterior conseller, com la idea que s'havia donat fins ara era dissolució d'empreses públiques, clar, com que havia parlat de privatització no sabia si ..., i bé, no tenim temps de més, però una mica sí intentar fer-ho.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Josep Juan i Cardona):

Gràcies, Sr. President. El mateix li dic, si de cas em deixàs res, em compromet fins i tot, perquè aquí hi ha algunes coses que són prou extenses que tal vegada seria millor que els les remetés per escrit, no tenc inconvenient a fer-ho.

Començarem pel final. El que deia de privatització de Seamasa, bé, el compromís que hi ha és de dissolució, i així l'hem de mantenir. Es planteja una qüestió, però és un tema que l'hem d'agafar una mica amb totes les reserves que hi hagi, Seamasa, si no m'equivoc, és la titular de la concessió del tema d'Es Carnatge, al Govern li interessa el tema d'Es Carnatge perquè crec que és una bona solució. Vostès saben que va sortir als diaris que hi havia una empresa que ara, sembla ser, que reprèn la idea de recuperar aquesta inversió, d'Es Carnatge, és una idea, no és una voluntat que es faci, i evidentment abans que es prengui una opció o l'altra, el Parlament estarà informat i podrà emetre el seu parer. Tal vegada, en lloc de dissoldre Seamasa i perdre la concessió d'Es Carnatge, seria bo privatitzar Seamasa, que una empresa ho adquirís, sense dissoldre la societat, el que passa és que aquí hi ha una sèrie de conseqüència i una problemàtica que no s'han estudiat i que s'ha de determinar, i ja li dic, el meu compromís que qualsevol canvi que hi hagi sobre aquesta qüestió, el Parlament decidirà.

A més, també ha de quedar ben clar que no basta que hi hagi només una empresa que faci una oferta important, jo entenc que si hi ha d'haver, una empresa privada que es quedi amb la concessió i que executi el projecte d'Es Carnatge amb les compensacions que nosaltres exigiríem, evidentment, una seria l'Institut de Biologia Marina, es faci sempre amb igualtat d'oportunitats, amb perfecta transparència i amb llibertat de concurrència, vull dir que no es pot dir vostè, perquè és la persona que més bé ens ho presenta, ho té directament en detriment d'una altra que també podria presentar un bon projecte, que tinguem l'oportunitat de fer-ho. Això m'agradaria deixar-ho ben clar, perquè, com que estam parlant d'una quantitat important, parlem d'un projecte molt important, qualsevol confusió sobre això em preocupa molt.

Pas al cas Yanko, en aquest moment s'està celebrant una reunió, molt prop d'aquí, a la qual jo hi hauria de ser i un cop acabi aquesta compareixença m'hi incorporaré, on assisteixen els representants sindicals, el compromís d'assistència era dels representants sindicals, Fogasa, els representants ..., el comissari de la fallida i els representants de l'empresa del Sr. Camp i els representants del Govern, no sé si em deix algú, però la idea era fer un ampli sector, perquè, vostès saben que a la darrera reunió que tenguérem amb els representants sindicals i amb el comitè d'empresa, una de les coses que se suscitava i que semblava correcta era que els treballadors demanaven conèixer quina era la postura del Sr. Camp, del possible comprador de Yanko. Avui, jo no sé si és determinarà res, però de moment tenim aquesta reunió per intentar atracar postures, intentar donar-li una solució al problema de Yanko.

Jo sé que li havia de dir més coses, però ja no me'n record de tot el que m'ha dit. De tota manera, procuraré facilitar-li la informació tan aviat com sigui possible. El tema és, deia vostè, que Nova Generació oferiria les marques, no, jo el que sé és que l'empresa Nova Generació oferiria 20 milions de pessetes per l'estocatge, per l'estoc de sabates que hi havia, i això, pel que deia el comissari de la fallida era una quantitat que li resultava insuficient. De tota manera, ha d'entendre que és una qüestió que està entre el comissari de la fallida i Nova Generació o els gestors de Nova Generació, és un tema comercial, ho podem dir així, jo li oferesc a vostè una quantitat per un producte, i vostè em diu que en vol més, i s'arribarà ..., no ho sé, no tenc coneixement que s'hagin ofert les marques, entre d'altres coses perquè Nova Generació únicament era arrendatària i a rel de la sentència ja coneguda ja no ho és, vull dir no crec que tenguim possibilitats de fer aquestes coses.

Retalls pressupostaris i el Pla marc de Comerç, no és el pla de modernització, és el Pla marc de l'Estat. Miri, efectivament, el Pla marc, és a dir el conveni que s'ha de firmar, que el firmarem aquesta setmana entre la Comunitat Autònoma i el Govern central o, més ben dit, entre el conseller que els parla i el ministre d'Hisenda, contempla una quantitat de només 20 milions de pessetes, per al meu gust, ja m'anirien bé 2.000, no ens hem d'enganyar, com més tinguem millor, perquè, per molt que donin ..., i això és una queixa que supòs que sentirà a tots els consellers i a tota persona que sigui responsable d'una àrea, voldria solucionar-ho tot i ben aviat i per tant com més dotació tinguem, millor. El fet és que hi ha 20 milions de pessetes, i s'ha creat una polèmica respecte de la continuïtat d'aquest pla marc. Bé, jo som conseller d'una comunitat autònoma, no puc parlar en nom del Govern central, però sí li puc dir que dia 16 d'octubre ens hem convocat a una reunió al Ministeri d'Economia on hi assistirà el director general de Comerç i que l'ordre del dia és "*continuidad del Plan marco de Comercio*", és a dir el que sí hi ha i crec que és legítim, que tothom podem reconèixer legitimitat, que un govern replantegi un projecte fet per un govern anterior amb distinta sensibilitat, i això és el que hi ha, és a dir, les notícies que jo avui tenc, són que el que es fa és replantejar les línies d'ajuda o la filosofia d'aquest pla marc de Comerç, però que, en principi, de cap de les maneres, no desapareix. Ja veurem.

No renuncio, evidentment, a continuar negociant amb el Govern central per obtenir més quotes d'aportació econòmica, el problema és que no només ve pel retall pressupostari, la reducció de la quantitat que ens assignen, sinó que també ve perquè, segons es veu a la comissió sectorial hi ha hagut un replantejament del sistema de distribució i a nosaltres no ens ha anat bé. Això es va fer per a mi va ser en els mesos d'abril o maig, no li ho puc assegurar, encara no era responsable de la conselleria, i és un tema en el qual he de lluitar per veure si aconseguim més bona resposta.

Foment d'agricultura ecològica, sí, no, perdoni, em parlava també de retalls en les subvencions dels cultius herbacis, és cert que la Comunitat Europea redueix això. Jo em tem, perquè les notícies que tenim és que cada dia, no li parl de cultius herbacis, sinó que cada dia la política agrària rebrà manco ajudes i ens haurem d'anar conhortant a això i tractar d'adaptar-nos a aquesta situació, però pel que fa als cultius herbacis, li puc dir que en aquest moment estam en negociacions amb el Govern de Madrid i amb el Ministeri, perquè es contempli la possibilitat de revisar les bases de rendibilitat dels cultius herbacis per intentar augmentar, d'alguna manera, les ajudes, ja sap que en aquest moment Menorca i Eivissa tenen una rendibilitat de 0'9 tones per hectàrea, Mallorca té tres àrees, que és com si fos un anell, centre, 2 tones i mitja per hectàrea, el cercle perifèric d'aquest nucli són 1 tona i mitja per hectàrea, i l'exterior 0'9, és a dir, 900 quilos per hectàrea, intentam augmentar aquesta rendibilitat, però ho intentam, ja veurem si ho aconseguim.

Si em resta res més, ja li dic que em compromet a enviar-li.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

Senyores i senyors diputats, suspendrem la sessió durant 20 minuts, fins que s'hagi constituït la mesa de la Comissió de Turisme.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President, per fer constar la nostra protesta, perquè entenem que no és una forma de conduir el debat d'una compareixença tan important com la que s'està produint en aquests moments. La Mesa del Parlament hauria d'haver tingut en compte que hi ha determinades àrees, com és aquesta, d'Agricultura, Comerç i Indústria, que requereixen molt més temps, o, en qualsevol cas, si no era així, la Presidència d'aquesta comissió hauria d'haver exigit al compareixent que parlés un nombre de minuts més reduït del que ha utilitzat, perquè és evident que interrompre una sessió parlamentària és perdre el fil del debat i d'alguna forma dificultar les conclusions que se'n poden treure. Per tant, que consti la nostra protesta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Sí, Sra. Diputada.

LA SRA. GARCÍA I QUEROL:

Gràcies, Sr. President. Per fer constar també la protesta del Grup Socialista respecte de com s'ha dut aquesta comissió que, com vostè pot veure, fa que el del Grup Popular només hi hagi un membre assegut a la sala i els dos que formen la mesa, que el Grup Mixt se n'hagi anat i que tots estiguem pendents de si es convoca o no es convoca una altra reunió de la qual un membre de la mesa del Grup Socialista ha de ser portaveu en una comissió, jo he de ser qui convoqui la mesa, perquè primer s'ha de constituir i en aquestes condicions no es pot mantenir l'atenció necessària per dur endavant una comissió d'aquest tipus. Li he de dir que jo no vull dir que el conseller hagués de parlar manco, perquè em sembla que juntant tres àrees n'hi ha prou com perquè aquesta compareixença hagués de ser prou llarga, però s'han de revisar els sistemes perquè els consellers i els diputats puguin treballar en condicions i en forma. Per tant, que consti en acta la protesta del Grup Socialista, respecte de com s'han dut la constitució d'aquestes dues comissions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Sr. Diputat, ens deixa suspendre la sessió ..., així començarem més aviat.

Senyores i senyors diputats, com que veim que ho hem fet molt malament, m'he estrenat malament com a president de la mesa, però bé, les coses vénen així, hi ha inconvenient que se suspengui la sessió i es recomenci demà matí a les nous.

(Remor de veus)

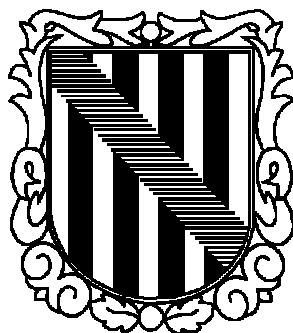
Bé, idò en aquest cas, se suspèn la sessió durant vint minuts. Gràcies a tots.

EL SR. PRESIDENT:

Puc recomençar la sessió? Vist el quòrum, agrair a tots els diputats presents, i dir que aquesta comissió se suspèn fins la setmana que ve, la mesa ja decidirà el dia i es comunicarà a tots els components d'aquesta comissió. Per evitar més accidents, crec que val més suspendre-la. Gràcies a tots.

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears, Palma